

Itt születtem

Vizakna

A mi városunkat Vizaknának hívják. Szeged közelében, a Viza patak két partján fekszik, innen kapta a nevét is. Ősi település, már az ókori Róma idején lakott volt, Salifodinum néven emlegették. E név is elárulja, hogy sót bányásztak itt. A só miatt érkeztek 1165-ben a türingiai telepesek, s ennek a kincsnek köszönheti Vizakna az 1217-ben II. Endre királytól kapott városi rangot is.

Ma már nem bányásznak sót Vizaknán, de a hajdani bányák helyén keletkezett sótavak gyógyhatása miatt híres fürdőhellyé vált. A tavak mindenikéhez történet fűződik, s már nevük is beszédes: Rákóczi-tó, Bercsényi-tó, Mikes-tó, Thököly-tó, Feneketlen-tó.

A 180 méter mély Honvéd-tó az ország legmélyebb bányatava, sőt Európában is párját ritkítja. Viszonylag fiatal. 1849-ben még sóakna volt a helyén, ebbe dobálták be a vizaknai csatában elesett 379 honvéd holttestét.

41 év után, 1890-ben egy felhőszakadás feltöltötte az aknát, s a felszínre hozott néhányat a tetemek közül. A hősök emlékét őrzi a tó neve, s Petőfi Négy nap dörgött az ágyú című verse.

Féldombormű a templom bejárata fölött

Az óvoda falát Petőfi-emléktábla díszíti. Az épületben hajdan diákolthón volt, itt szállt meg Petőfi, aki maga is részt vett 1849. február 4-én Bem tábornok oldalán a szabadságharc egyik legvéresebb csatájában.

Négy nap dörgött az ágyú
Vizakna s Déva közt,
Ott minden talpalatnyi
Földet vér öntözött.

.....

Mindent megtettünk, amit
Kívánt a becsület...
Tízannyi volt az ellen,
Győznünk nem lehetett.

Szerencse és az Isten
Tőlünk elpártola,
Egy pártfogónk maradt csak
Velünk; ez Bem vala.

A mi iskolánk

A mai református templomot 1240-ben kezdték építeni gótikus stílusban. Falait freskók díszítették, alája kriptá és alagút, köréje 1300-ban várfal épült. 1506-ban még két hajót építettek hozzá. Értékes műkincsei a szószékkorona, a harangok, a toronyóra.

Vizaknának 3500 lakosa van, ebből kb. 400 magyar. Az összevont magyar I-IV. osztályba 12 gyerek jár. Közülük a harmadikos Ivánuş Krisztina, Negulei Mária, Vilhelem Magdolna, a negyedikes Antal Izabella, Ferencz János, Rózsa Erzsébet, Szőlősi Mónika Orbán Ilona tanító néni segítségével írta és rajzolta ezt a két oldalt.

Nagyon szeretek a bányatavakban fürödni, mert a sós vízben könnyű úszni. Mesélik, hogy a Feneketlen-tóba egyszer beleesett egy autó. A sofőrt megmentették, de az autót a búvárok nem tudták kiemelni, mert 10 m-nél mélyebbre nem tudtak merülni. A nagy nyomás a felszínre dobta őket.

Nagyon szeretem a városomat, itt jártam óvodába és iskolába is.

